

**Náčelník
Vojenské kanceláře prezidenta republiky**

Ev. č. 7/7/214/2017-1245

V Praze dne 14. června 2017
Výtisk číslo: 1
Počet listů: 2

Sdružení pro republiku – Republikánská strana
Čech, Moravy a Slezska
Pekařská 490/11

779 00 Olomouc

Vážení pánové,

dovoluji si tímto reagovat na váš druhý dopis ze dne 24. května 2017, v němž mne žádáte o odpověď na dvě doplňující otázky.

Pokud jde o první záležitost, týkající se podrobností okolo pravomocí prezidenta republiky jako vrchního velitele ozbrojených sil, chtěl bych vám sdělit, že tyto jsou upraveny dvěma právními předpisy. Jednak zákonem č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, jehož ustanovení § 5 uvádí, že prezident jako vrchní velitel ozbrojených sil schvaluje základní vojenské řady, jmenuje a odvolává náčelníka Vojenské kanceláře prezidenta republiky a propůjčuje čestné nebo historické názvy a bojové prapory vojenským útvarům a vojenským zařízením.

Druhou a poslední zmínku o předmětných pravomocích pana prezidenta, s výjimkou vámi citované Ústavy České republiky, obsahuje ustanovení § 50 zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění zákona č. 254/2002 Sb., a to konkrétně jeho třetí odstavec („Prezident jako vrchní velitel ozbrojených sil stanoví ve vojenském řádu podrobnou úpravu vojenského kázeňského práva.“).

Platný právní řád samozřejmě upravuje také další možné aktivity prezidenta republiky vůči ozbrojeným silám i Ministerstvu obrany (jmenuje náčelníka Generálního štábu Armády České republiky, dále jmenuje vojáky v činné službě, vojáky v záloze, popřípadě válečné veterány do generálských hodností, vydává souhlas se vstupem občanů České republiky do ozbrojených sil cizích států, vyhlašuje mobilizaci a demobilizaci ozbrojených sil apod.), které

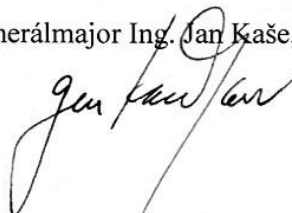
však již nelze formálně chápat jako činnosti pana prezidenta ve funkci „vrchního velitele ozbrojených sil“.

Nejsem oprávněn podávat závazný výklad Ústavy České republiky ani dalších právních předpisů, ale dle mého názoru tento termín vychází z historických tradic a má, kromě shora uvedených pravomocí stanovených zákonem č. 219/1999 Sb. a zákonem č. 221/1999 Sb., v podmínkách našeho státu spíše symbolický než ryze výkonný charakter, na rozdíl např. od Spojených států amerických či Ruské federace.

Co se týká vaší druhé otázky, dle mých informací byly nepřesné interpretace předmětné smlouvy několikrát uvedeny na správnou míru jak Ministerstvem obrany formou tiskových prohlášení, tak panem ministrem samotným v rámci jeho vystoupení v médiích či na veřejnosti.

S pozdravem

generálmajor Ing. Jan Kaše, MSc.

Handwritten signature of Jan Kaše in black ink, written in a cursive style.